

מ"ח 15223-10-25 - משה אביר נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

מ"ח 15223-10-25

לפני: כבוד המשנה לנשיא נעם סולברג

המבקשים:

1. משה אביר
2. א.מ.ן משאבי אנוש בע"מ
3. אופקים א.ג. בע"מ
4. אופקים נ.מ. בע"מ

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל
בקשה לקיום משפט חוזר לפי סעיף 31 לחוק
בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984
משה אביר

בשם המבקשים:

החלטה

בקשה שנייה לקיום משפט חוזר לפי סעיף 31(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט).

אך לאחרונה נדרשתי לעניינם של המבקשים, תוך הצגת הרקע להרשעתם (מ"ח 30539-05-25 אביר נ' מדינת ישראל (4.6.2025) (להלן: ההחלטה הקודמת)). אציין בקצרה, כי המבקשים הורשעו בבית הדין לעבודה - על יסוד הודאת מר אביר, המבקש 1 - בעבירת עיסוק כקבלן כוח אדם ללא רישיון, לפי סעיף 2(א) לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996. בהמשך, ובהתאם להסדר טיעון, הוטלו על מר אביר 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, והושתו על המבקשות 2-3 קנסות בשיעור של 300,000 ₪ כל אחת; זאת, לצד עונשים נלווים.

לאחר שעיינתי בבקשה, באתי לכלל מסקנה כי דינה - להידחות, וזאת ללא צורך בתשובה. בקשה זו, כקודמתה, מתמקדת ברשימה המתעדת מסמכים שנלקחו מן המבקשת 3, במסגרת ביקורת שערכה המשיבה; ושכוחה להוכיח, על פי הנטען, כי ניתן למבקשים רישיון לעסוק כקבלן כוח אדם. בבקשה דן, מצביעים המבקשים על הליך נוסף המתנהל בין הצדדים, שעניינו תביעה להעברת הרשימה

האמורה לידיהם (ת"א 36274-05-15) (להלן: ההליך הנוסף), ואשר בגדרו טענה המשיבה כי יש לדחות את התביעה על הסף, בהיותה תיאורטית, משעה שההליך הפלילי הגיע אל סופו. לשיטת המבקשים, טענה זו של המשיבה בהליך הנוסף הריהי ראייה חדשה שבכוחה לזכותם, ואשר יש בה כדי להצדיק קיום משפט חוזר לפי סעיף 31(א)(2) לחוק בית המשפט. זאת, שכן בדבריה הודתה המשיבה "שאם פסק הדין [בהליך הנוסף] היה ניתן לפני ההרשעה, ייתכן שאפשר היה למנוע את ההרשעה". עוד נטען בהקשר זה, כי "[המשיבה] עשתה כול אשר ניתן על מנת ל[עכב] את ההליך", כדי להבטיח כי הרשימה תועבר לידי המבקשים רק אחרי הרשעתם.

ברי, כי טענה זו לא ניתן לקבל. המשיבה הגישה בהליך הנוסף בקשה לדחיית התביעה על הסף, בהיותה תיאורטית; בין עובדה זו, לבין הודאה כי ברשותה מסמך שיכול להביא לזיכוי המבקשים - מרחק רב, כרחוק מערב ממזרח. עוד אציין, באשר לטענת המבקשים שלפיה התארכות ההליך נבעה מהתנהלות המשיבה - כי טענה זו אינה מבוססת כלל (ראו גם, והשוו: ההחלטה הקודמת, פסקה 4), ובלאו הכי, הנפקות שלה לצורך הכרעה בבקשה דנן אינה גבוהה, בלשון המעטה. יתר הטענות בבקשה - הנפרשות על פני עמודים רבים - ערעוריות במהותן, ואינן באות בגדרי העילות המנויות בסעיף 31(א) לחוק בתי המשפט. אשר על כן, הבקשה אינה מגלה עילה לקיום משפט חוזר.

מן האמור עולה, כי לא היתה כל הצדקה להגשת הבקשה שלפני. זאת, ביתר שאת, נוכח הסמיכות שבין הגשת בקשה זו לבין קודמתה, שהוגשה - ונדחתה - לפני חודשים ספורים בלבד. לא פעם, לא פעמיים, הדגשתי: "הטיפול בבקשות סרק - תובע משאבים, וגוזל זמן יקר מציבור המתדיינים" (מ"ח 6338-12-24 איכר נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (11.12.2024); ראו גם: מ"ח 28020-05-25 אבו רומי נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (26.5.2025)). המבקשים יקחו זאת לתשומת לבם, ויכלכלו את צעדיהם בהתאם.

הבקשה נדחת אפוא בזאת.

ניתנה היום, כ"ב חשוון תשפ"ו (13 נובמבר 2025).

נעם סולברג
משנה לנשיא
עמוד 2

